

Нѣ ти не слуша до край тѣя поощрителни на-
ставленіята като вачна да плачи и да хленчи.

• Азъ съмъ най окаяното твореніе на земя-
та извика, всѣки ся отвръща отъ мене, невѣрвахъ
че истійатъ ми духовенъ отецъ ще има таково
погрясеніе отъ мене. Чинимися че несамъ напра-
вила нещо, което да повдигне завистъ и усмъж-
даніе връзъ мене. » Добрійатъ духовникъ си турна
прескорбно калимавка-та, взе си тоягътъ и си отиде.

Младата Селчанка тегли още, цѣли нощи пре-
мина съ кашлица, сребролюбіе то, не ѝ прощаваше да
хапнова отъ время на время малко супица, да
еръбинова малко вино, и между толкова злини, не
еществуваше нито искрица утешеніе на душътъ
ѣ, която бѣше недостойна съ твърдостъ да тръ-
пн Божѣ тж волѣ.

Духовникъ атъ ся трудеше съ всичкитѣ си
силы за да ѣж доведе въ по добро разположеніе. Въ
послѣднитѣ си дни ся укроти малко, и показа че
ся кае, нѣ духовникъ атъ ся стмняваше за исти-
по то ѣ покаяніе. Наконецъ, умря въ цвѣтъ атъ
на възрѣстѣтъ си, и стана жрътва на сребролюбіе
то си като остави примѣръ че свѣтовни ты доб-
рѣни не заставляватъ челоуѣка благополученъ, и
че напрогивъ много пѣти ставатъ изворъ на не-
шастіята му.